

Σήμερα το πρωί 26/7 χάσαμε τον αγαπημένο σύντροφο μας **Δημήτρη Δενεδιό**, μετά από σκληρή μάχη που έδωσε στην εντατική του νοσοκομείου ΚΑΤ, τον τελευταίο μήνα.

Ο Δημήτρης πάλεψε για περισσότερο από 4 δεκαετίες, μέσα από τις γραμμές της επαναστατικής αριστεράς, ενάντια στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού, για την εργατική επανάσταση και την σοσιαλιστική προοπτική.

Στα νεανικά του χρόνια, στη θυελλώδη περίοδο της μεταπολίτευσης, οργανώθηκε στην οργάνωση ΚΟ Μαχητής, δίνοντας τη μάχη για να μην μείνουν στα μέσα του δρόμου οι κατακτήσεις του εργατικού κινήματος.

Μαζί με χιλιάδες νέους/ες, εργάτριες/ες πάλεψε ενάντια στην καραμανλική σταθεροποίηση, αλλά και στις ρεφορμιστικές αυταπάτες για την διαχείριση του καπιταλισμού, για να δικαιωθεί η προοπτική που άνοιξε η δυνατότητα της πτώσης της χούντας και να φτάσει μέχρι την ανατροπή.

Σε αυτή την προοπτική έμεινε σταθερός ακόμα και στα χρόνια της οπισθοχώρησης του κινήματος και της επαναστατικής αριστεράς. Έδωσε το παρών σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα του κινήματος αλλά και στις προσπάθειες συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Στην προηγούμενη γειτονιά του το Περιστέρι συμμετείχε από την πρώτη στιγμή στην δημιουργία της Αριστερης Κίνησης Περιστεριού.

Η περιπέτεια τη υγείας του από την οποία απέκτησε το πρόβλημα αναπηρίας στα πόδια του, δεν τον λύγισε. Τον έφερε μπροστά σε νέα καθήκοντα, την οργάνωση του κινήματος των αναπήρων, εντάχθηκε στη ΣΕΑΝ (Συντονιστική Επιτροπή Αναπήρων)-μετωπική οργάνωση του ΚΚΕ, ξεκαθαρίζοντας ότι ο ίδιος ανήκει στο χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Μπροστά στην αστική επίθεση που προκάλεσε η βαθιά κρίση που ξέσπασε το 2008, η δημιουργία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν για τον Δημήτρη η καλύτερη δυνατή εξέλιξη. Πρωτοστάτησε για να φτιαχτεί το μέτωπο των αντικαπιταλιστών, έχοντας ξεκάθαρο ότι οι απαντήσεις, η οργανωτική αυτονομία της και το κάλεσμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για ενωτική δράση στο κίνημα μπορεί να βοηθήσει την εργατική τάξη να ξεδιπλώσει τους αγώνες της και να φέρει την αντικαπιταλιστική αριστερά σε ηγεμονική θέση.

“ Είναι ο καιρός μας”, έλεγε και με πραγματικό πείσμα συμμετείχε στις δράσεις της τοπικής μας -Πετράλωνα, Κουκάκι. Θησείο- και στο συντονιστικό .Με ενωτικό πνεύμα, αλλά και αναζητώντας πειστικές απαντήσεις στα διλήμματα που ανοίγει η πάλη, χωρίς να στρογγυλεύει τις αιχμές και τις διαφωνίες. Βδομάδα την βδομάδα, διαβάζοντας την “Εργατική Αλληλεγγύη” και το “Πριν”, ενημερωνόταν, μάθαινε, άνοιγε τα ζητήματα από τις τακτικές στις μικρές παρεμβάσεις μέχρι την θεωρία για την μαρξιστική οικονομία και την ιστορία των εργατικών επαναστάσεων.

Ποτέ δεν αντιμετώπισε τα νέα καθήκοντα που έβαζε η περίοδος με φόβο, αλλά σαν πρόκληση που πρέπει να απαντηθεί. Η άνοδος των νεοναζί, η ισλαμοφοβία και οι ρατσιστικές επιθέσεις τον έφεραν στις γραμμές της ΚΕΕΡΦΑ, να τρέχει όχι μόνο τοπικά αλλά και στις κεντρικές της δράσεις.

Όλες και όλοι που παλέψαμε στο πλευρό του Δημήτρη, θεωρούμε ότι είχαμε το προνόμιο να γνωρίσουμε ένα τέτοιο άνθρωπο. Η θλίψη μας για αυτή την απώλεια είναι τεράστια, η σκέψη μας είναι στο πλευρό της Ειρήνης -συντρόφισσάς του και των δικών του. Η δύναμη του είναι έμπνευση και στήριγμα για όλες τις μάχες που έχουμε να δώσουμε μπροστά.

***** Η κηδεία του Δημήτρη θα γίνει την Τετάρτη 27 Ιούλη στις 4.30μμ στο Νεκροταφείο Περιστερίου.**

Τοπική Επιτροπή ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πετράλωνα-Κουκάκι-Θησείο-Νέος Κόσμος